

Bulletin pro příznivce asistenčních psů 3/2012

Help*psík*

Podpořte dobrou věc!

Letošní Super den s námi přijdou oslavit hvězdy z největších: účast přislíbili např.

Karel a Ivana Gottovi,

Lenka Filipová,

Miro Žbirka...

a mnoho dalších.

Naše pozvání přijal **kandidát
prezidentských voleb**

Ing. Jan Fischer.

15. září 2012 od 10.30 hodin

(Plzeňská ul., Praha 5 – Motol, naproti hotelu Golf)

Více na www.helppes.cz

**Obě mistrovství proběhla pod
záštitou primátora hl. m. Prahy
doc. MUDr. Bohuslava
Svobody, CSc.
a místostarosty MČ Praha 5,
JUDr. Petra Lachnita.**

**Děkujeme sponzorům:
Vafo Praha, A-Vet,
Lahůdky Cajthaml**

Cajthaml
LAHŮDKY

Soutěž, která nemá ve světě obdobu

Týž večer, co skončilo republikové mistrovství asistenčních a vodicích psů, byla v televizních novinách reportáž o člověku, který napadl asistenčního psa. Nedovedu si představit „člověka“, který něco takového udělá.

Netradiční sportovní klání pořádal Helppes – Centrum výcviku psů pro postižené, a to letos již 8. ročník MR vodicích psů a 3. ročník MR asistenčních psů. „Soutěže vodicích psů se organizují, ale nevím o žádné jiné organizaci na světě, která by pořádala mistrovství asistenčních psů,“ spokojeně poznamenává Zuzana Daušová, ředitelka Helppesu. Další specialitou této soutěže jsou rozhodčí. Speciální cviky posuzovala slovenská mezinárodní rozhodčí Ing. Julia Zlejšia (*druhá zleva*). Obtížně bychom hledal fundovanějšího odborníka – Julia Zlejšia má na starosti výcvik služebních psů slovenské policie. Speciální část, tj. praktickou trasu, posuzoval například také rozhodčí ČKS Miroslav Melichar (*první zprava*). Proč toto zmiňuji? Rozhodčí, který nepůsobí v Helppesu zároveň jako výcvikář, si dokáže udržet náležitý odstup od soutěžících a tudíž i předpoklad objektivity je vyšší. A o to při této soutěži jde především. Ne si na konci spokojeně rozdat ceny a poplácat se po ramenou, jak jsou všichni dobří. Smyslem této soutěže je objektivně posoudit aktuální stav vyvíjenosti každého psa a majiteli následně doporučit, na co se zaměřit při dalším procvičování. Vodicí (stejně jako asistenční) pes musí cviky neustále procvičovat. Jinak zapomíná, to je přirozené.

Nevšimavost je v pořádku

Jako první z posuzovaných disciplín byla poslušnost. Pro vodící i asistenční psy je poslušnost možná ještě důležitější než pro kteréhokoliv jiného psa. Tito psi mají do značné míry v tlapkách život svých páníčků. Nepřipadá v úvahu, aby se radostně rozešli mrknout na svého kolegu na protějším chodníku nebo se při výletě přírodou rozeběhli za zajímecem. Proto je jednou z disciplín rovněž netečnost ke zvířatům – „figuranty“ byli letos kočka, králík a mini kobylička Katrijn. Předjetí výše zmiňovaným karambolů může právě a jenom precizní poslušnost. Letos snesly výsledky této disciplíny srovnání s předchozími ročníky. Některý pes poslouchá na slovo a povely plní naprosto přesně, jiný je při výkonu svého povolání ležérnější.

Majiteli takového psa kladla rozhodčí Jiřina Volšická (*na fotu*), která posuzovala cviky poslušnosti u vodících psů, důrazně na srdce, že poslušnost je třeba neustále procvičovat. Podle požadovaných cviků bylo jasné, že je organizátoři volili skutečně velice promyšleně a se znalostí běžného života člověka nevidomého či s handicapem. I to je kromě jiného velké plus soutěží, které pořádá Centrum výcviku psů pro postižené Helppes.

Spolehlivá Alma

Druhou část soutěže vodících psů tvořila praktická trasa. Možná nejdůležitější disciplína. Byla sestavená tak, aby se co nejvíce podobala reálnému životu. Přejechy, schody, zastávky MHD, obchody... To všechno musí umět vodící pes nalézt. Na trasu se vydávám s Marií Beidermannovou a její labradorkou Almou Chuchelský háj. Posuzuje rozhodčí Miroslav Melichar. Trasérka dává soutěžící pokyny, jak má povelovat psa: „Teď jděte doleva a vyhledejte přechod.“ Alma

spolehlivě zastavuje na kraji obrubníku. Přecházíme. Další pokyn trasérky zní nalézt schody a dveře. Vcházíme do zahradní restaurace, mezi hosty je také statný labrador, kterého Alma zaujala. Ta ovšem „ani nemrkne“ a paničce nalézá místo na sezení. „Zatím pracuje pes velmi pěkně,“ utrousí směrem ke mně rozhodčí Melichar. Alma kráčí po chodníku, do kterého zasahují keře a větve – výškové překážky. Tlačí svou paničku jemně směrem od překážky. Tady někteří psi chybovali. Pohozený kus voňavého kabanosu míjí Alma bez jakékoli reakce. To je rovněž velmi důležitý soutěžící prvek. Vodicí ani asistenční pes si nesmí pohozené pochutiny všimnout (to by ovšem měl umět každý pes... televizní zpravodajství by pak neplnili na otravu uhynulí psi). Trasa končí jízdou tramvají, ve které musí Alma dovést paničku na místo určené pro nevidomé, tj. hned za řidiče.

Ležérnost se neodpouští

Pro asistenční psy byly stěžejní částí jejich republikového mistrovství speciální cviky. Jak z označení těchto psů vyplývá, jejich prací je asistovat. Jde o nejrůznější otevírání a zavírání čehokoli, přinášení předmětů, svlékání oblečení, rozsvěcení... Asistenčního psa lze naučit podle požadavků a potřeb konkrétního klienta prakticky cokoli. Disciplínu speciální cviky posuzovala rozhodčí Julia Zlejšia (na fotu). Neodpustila nic. „Keď napríklad nepodá pes presne do ruky upadnuté kľúče, môže sa vozíčkar dostať do neriešiteľnej situácie,“ vysvětluje rozhodčí, proč musejí být cviky provedeny precizně.

Letošní ročník se ve výkonech od předchozích let příliš neliší, a to je pro výcvikové centrum Helpes velmi

potěšující. „Zpětná vazba je pro nás strašně důležitá,“ říká ředitelka Helpesu Zuzana Daušová. „S našimi klienty se snažíme být v kontaktu nepřetržitě. U nás neplatí, že vycvičíme psa, předáme ho a tím to pro nás končí – byť je tato praxe poměrně častá. Proto se nám stává, že k nám přicházejí klienti se psy, které jim vycvičily jiné organizace a prosí nás o pomoc s různým docvičováním, nápravami zlovyků a podobně. Bohužel se nám stává poměrně často, že napravujeme chyby jiných. V našem oboru nejde během dvou měsíců vycvičit psa a tuhle rychlokvašku předat člověku s handicapem. Vždyť tu jde o život,“ zlobí se dlouholetá výcvikářka a sama aktivní sportovní kynoložka.

Text a foto: Zuzana Trankovská ml.

Výsledky Mistrovství republiky vodících a asistenčních psů 2012

Mistryně ČR ve výkonu vodících psů Marie Biedermannová s labradorkou Almou Chuchelský háj.

Mistryně ČR ve výkonu asistenčních psů Hana Černá se zlatou retrívřicí Aeshlie Golden Paradise Valley.

„Náš“ dvorní fotograf Honza Šimeček zhodnotil závody těmito slovy: „Tak ještě jednou díky za vše! Mistrovství mi udělalo dobře na duši. Alespoň vím, že ještě někdo dělá v tomto šíleném království cosi, co má smysl a význam...“

Jak nám
můžete pomoci?
Zašlete dárcovskou SMS
ve tvaru **DMS HELPPES**
na telefonní číslo **87 777**.
Děkujeme!

Cena DMS je 30 Kč,
Helppes získá 27 Kč.
www.darcovskasms.cz

Pomoc jako součást
vašeho života.
Ověřeno
Fórem dárců
dms
Dárcovská
SMS

Canisterapie v praxi

Možná víte, že jednou z oblastí, kterou se Helppes – kromě hlavní činnosti, kterou je výcvik asistenčních, signálních a vodicích psů – zabývá, je canisterapie. Vlastní název canisterapie je českým počinem k anglickému výrazu terapie za asistence zvířat, možná ještě lépe – léčba psí láskou.

To, co obě aktivity spojuje, je pomoc osobám s handicapem. Canisterapie je však víc zaměřena na psychiku. Helppes zaštiťuje téměř sto aktivních týmů, které roznášejí radost v zařízeních po celé republice. Stejně tak jako nás těší, když vidíme, jak námi vycvičený pejsek pomáhá osobě s postižením při zařazení se do běžného života, máme i velkou radost, když pozorujeme výsledky práce canisterapeutických týmů.

Pes projevuje svůj zájem spontánně, nevynáší nad člověkem hodnotící soud, nevadí mu tělesné ani psychické změny, nerozlišuje mezi krásou a ošklivostí. Respektuje člověka takového, jaký skutečně je. Ať je to babička, která s nikým nemluví, ale najednou řekne „pejsek“,

či malé dítě se spasmaticky zařatou pěstičkou, která se najednou pomaloučku rozevívá, aby mohlo pejska pohladit, dát mu piškotek nebo dokonce vzít vodítko a připnout karabinu. Cílem canisterapie je motivace ke zvýšení fyzické aktivity, odreagování, rozvoj jemné i hrubé motoriky i zlepšení prokrvení končetin. Odbourání úzkosti, pocitů osamění, deprese, poskytnutí pocitu bezpečí, jistoty.

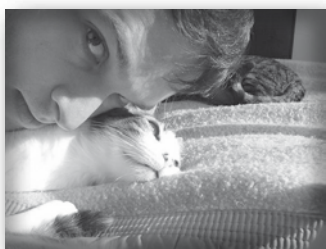
Na téma *Vliv zooterapie ve zdravotnických zařízeních* se 14. května konal pod

záštitou Dobrovolnického centra FNM v pražské motolské nemocnici seminář. Přednášejícími byli lékaři, sestry, ale i dobrovolnické týmy z celé republiky.

Některé z týmů předvedly názorné ukázky, od lékařů a sester se nám dostalo přiblížení k jednotlivým kazuistikám – konkrétním případům (samozřejmě při zachování anonymity klientů). Protože jak z názvu semináře vyplývalo – *Vliv zooterapie ve zdravotnických zařízeních* – na pořadu byla zooterapie, přednášející nás seznamovali také s felinoterapií (kočky) a hipoterapií (koně).

Všechny přednášky byly zajímavé, ukázky pak vhodně osvěžily celý program semináře.

Velmi rozporuplně však působila praktická ukázka polohování při přednášce *Kazuistika v logopedické praxi*.

Předvádějící se dostavila v úboru, který bychom mohli nazvat overall, ale hodně špinavý overall. Přitom čistý a upravený pes, ale i jeho majitel, jsou jednou za základních povinností při praktickém provozování canisterapie. Nejprve jsem se domnívala, že přednášející se dostavila ve špinavém oděvu úmyslně, aby demonstrovala, jak nemá být v žádném případě canisterapeut oblečený. Bylo proto velkým překvapením, že tomu tak nebylo a navíc ani nikdo z organizátorů semináře na tento fatální nedostatek neupozornil...

Dalším rozporuplným momentem semináře bylo, když přednášející použila v ukázce dva psy – jednoho pejska dala asistentce na lehátko pod hlavu a druhého pod nohy. Okamžitě to vyvolalo diskusi, zda by nebylo možné místo psů použít termofor. Bohužel nikdo nedokázal vysvětlit základní rozdíl a právě přínos v použití psa, místo použití termoforu.

Přestože byl seminář určen především zdravotnickému personálu, kterému měl dodat důvěru v účinky canisterapie a odbourat nechuť dělat něco nového, byl užitečný i pro laiky.

Ing. Hana Lukešová

V sobotu jsme si převzali Peggy, kterou jsme ještě ve vlaku překřtili na Megy. Myslím, že to nevadí ani jí ani nám.

Cesta byla... prostě nevěřila bych, že čtyři hodiny mohou trvat tak dlouho, strašně dlouho... Megy se ve vlaku evidentně nelíbilo. Jediné, co ji nadchlo, byl plechový vozíček na občerstvení, který vydával stejný zvuk jako misky na krmení, takže neustále stála u dveří (později už ve dveřích, když nám došly síly držet dveře) a vyhlížela, ze které strany přijede krmení... zklamání, že nedostala granule, bylo takřka hmatatelné.

O půl jedné v noci jsme „naše holky“ seznámili mimo domácí půdu, v tomto ohledu problém nenastal. Nastal o chvíli později, když Jakub

ulehnul a Megy, které v Praze vtloukali do hlavy, že je asistenční pes, chtěla asistovat v posteli. Po čtyřiceti minutách to Jakub vzdal. Není se co divit, byl na nohách od sedmi ráno.

V neděli jsme se seznámili s domácím řádem a trochu nám vzala za své poslušnost, takže kolem poledne jsem přitvrdila a světe div se, šlo to. Musím Megy pochválit, doma dodnes neudělala loužičku, to se jí zdatně podařilo na nádraží v Praze a potom ve vlaku v Zábřehu na

Moravě, ale to prosím nebyly loužičky, to byla jezera. Už v Praze na Hlavním nádraží jsme vyčerpali všechny naše zásoby papírových kapesníků a jen jsme se báli, abychom neplakali, nebylo by čím stírat slzy. Kaluž v kupé z valné většiny vycucnul koberec, zbytek jsme vysáli darovanými novinami. Pravda, ne všechno ...

V kupé to potom bylo trochu jako v paviloně hrochů – vlhko a zá-pach. Jakub, který stejně jako jeho otec, nemá rád stresové situace ihned hledal v rezervačním systému, jestli k nám ještě někdo nepři-stoupí. Naštěstí ne.

Ne vždy se člověku splní jeho přání. Jeli jsme pro retrívra, máme labradorku. Chtěli jsme něco klidného, máme neřízenou střelu, tak to v životě zkrátka chodí. Všichni se snažíme, aby se Megy u nás lí-bilo, aby byla spokojená a šťastná. Co si budeme namlouvat, potom budeme spokojeni a šťastní i my.

Megy to pochopila a snaží se o totéž z pohledu svého psiho světa.

Je to báječné, už devět let se nesta-lo, aby u nás v předsíni neležely na zemi boty. Jakékoliv. Někdy i mnoho bot. Teď tam nejsou ani jedny. Za každý kus zvednutý ze země totiž ná-leží odměna a Megy to moc dobře ví, počítat umí, líp než my všichni dohromady. Že máme na zahradě tolik plyšáků jsme také netušili, dal-ší odměny...

Je pracovitá, je přítulná a je ráda, že je u nás. Omylem vyběhla otevře-nou branou, jakmile zjistila, že je za plotem, okamžitě zamířila k brance, která byla k jejímu zděšení zavřená. Radost, že je zpět byla nefalšovaná.

Jak je přítulná by mohla napovědět tato přiložená fotka...

@ @ @

U nás se dějí věci! Terezka se rozhodla, že tedy nebudeme z toho vetřelce bez sebe, že budeme bez sebe i z ní. Takže světe zboř se, po-

proběhne pro míček, ale pak si i s míčkem lehne, protože už to, že ho donesla, je tedy výkon!

Podává plyšáky, ale ty hnusné granule, co jí chceme dát za odměnu, ty tedy můžeme dát Megyně... kdyby to věděla, tak se ani nehne. Jo, tak piškotek kdyby byl. Nevěřili byste, kolik jsem ušetřila. Za posledních 14 dní žádný pytlík piškotů. Megy jsme včera vážili, má 29 kilo, tedy ± s Jakubem na váze (Kubu jsme odečetli).

Včera jsme měli první výlet autem. Megy byla hodná, milá, neprudila, sedla do kufru (tam vletěla vždýcky, když jsem dorazila z práce) a jely jsem. Dala si hlavu mezi zadní sedadla a bylo to. Je fakt moc hodná. Při zpáteční cestě jsem byla zvědavá, jestli pozná, že je doma. Otevřela jsem kufr, Megy se postavila, natáhla krk a ta radost, že je zpátky, to bylo super!

Takže zlatíčko – ale má i jiné kladné vlastnosti (?). Sesbírám kde co, jen aby dostala odměnu. Když Pavel usnul v křesle, tak mu strčila na břicho plyšáka, kterého předtím vymáchala v misce s vodou, chtěla se napít a přece ho nepustit. Nacamrala v chodbě, v obýváku a pak na Pavlovi. Jak ten vyletěl! Prej že nám kape ze stropu! Fakt jsem se nasmála. On moc ne...

Megy je nalepená na Jakobovi, nehne se od něj, spí s ním. Nejlepší je, když Jakub večer, tak kolem desáté, jde ještě do kuchyně nebo jinam, tak se za ním plíží něco zívajícího se zavřenýma očima. Onehdá to napasovala do skříňky v chodbě. To bylo ale překvapení...

A míček... Prostě za ten na konec světa. Dostala od Jirky (který jí už odpustil, že je labrador, mě ještě ne, a to nejsem labrador) hračku jako kost, ale z materiálu, ze kterého jsou tenisové míčky, no nesku-tečné! Málem ji vypadly oči z důlku...

Takže běhá a běhá a nosí a nosí. Našla si i jinou zábavu, díky tomu už víme, že umí štěkat. Sedne si k plotu se sousedy a zaštěká – přiletí Asta (hovawart) a dějí se věci! Litá a štěká, jak šílená kolem plotu, zdá se, že ji trefí šlak. Chvilku s ní běhá i Megy jen tak pro kondičku, pak si sedne a dívá se na ni. Asta se zastaví, jazyk na vestě a Megy zaštěká... a virvál začne znova. To když vidíte, tak si říkáte, to přece nemůže být pes... Tohle je přece přesně organizovaná cílená akce... Takže vidíte, že se doma nenudíme.

*Moc zdravíme Megy,
Jakub a Nataša*

Kalendář akcí, aneb co jsme už letos stihli...

Každoročně se účastníme mnoha veřejných akcí s našimi prezentacemi, besedami a přednáškami o lidech se zdravotním postižením a ukázkami dovedností psích pomocníků. Všechny tyto akce mají jasný cíl – seznamování veřejnosti s přínosem asistenčních a vodících psů a osvětovou činnost na téma, jak se chovat a přistupovat k lidem s handicapem a jejich psím pomocníkům a přispívat tak k integraci osob se zdravotním postižením do majoritní společnosti zdravých lidí. Proto nás velmi těší, že je o naše prezentace stále vzrůstající zájem a že také spolupráce s médii je stále na lepší a vyšší úrovni.

- 24. 1. Ukázka a přednáška pro MŠ Praha 5 – Zbraslav
- 25. 1. Natáčení pro televizní noviny, TV JOJ – Slovensko
- 31. 1. Natáčení pro ruskou TV
- 15. 2. Dům seniorů, MČ Praha 9 – Kbely
- 28. 2. Japonská škola – přednáška a ukázky výcviku
  - 3. 3. Kynolog roku 2011
  - 4. 3. Seminář Bc. Stanislava Beníška o aportu, kynologický areál Rychety
- 6.–7. 3. Přednáška a ukázky pro ZŠ Praha 2, Londýnská
- 22. 3. Přednáška a ukázky ZŠ praktická a speciální Praha 5
- 24. 3. Vítání jara, MČ Praha 9 – Kbely
- 27. 3. Přednáška a ukázky, MŠ Pardubice
- 3.–5. 4. Veletrh NonHandicap
  - 5. 4. DDM Trend, Roudnice nad Labem
  - 6. 4. Den pomoci – kosmetická společnost Mary Kay
- 12.–15. 4. Veletrh For Pets, PVV Letňany
- 18. 4. Přednáška a ukázky, MŠ V Úvalu
- 18. 4. Přednáška a ukázky, ZŠ Praha 3
- 30. 4. Čarodějnice, MČ Praha 9 – Kbely
  - 9. 5. Přednáška a ukázky, ZŠ Praha 3
- 12. 5. Psí kusy, MČ Praha 9 – Kbely
- 23. 5. Přednáška a ukázky, ZŠ Praha 3
- 23. 5. Veletrh sociálních služeb, MČ Praha 4

25. 5. ABI-REHA, výstavy rehabilitační, zdravotní a kompenzační techniky a chráněných dílen, Pardubice
26. 5. Dětský den, MČ Praha 10 – Kolovraty
27. 5. Charitativní bazar, ZŠ Praha 3 – Jarov
2. 6. Dětský den, MČ Praha 9 – Kbely
5. 6. Mistrovství ČR v hodů mobilem
5. 6. Tisková konference k projektu *Wooky pomáhá*
6. 6. Trénink pro účastníky Mistrovství ČR asistenčních a vodicích psů
7. 6. Přednáška a ukázky pro DDM Spirála, Praha 8
11. 6. Veletrh sociálních služeb, MČ Praha 13
12. 6. Trénink pro účastníky Mistrovství ČR asistenčních a vodicích psů
12. 6. Dobrovolnický den ČEZ pro Helppes
15. 6. Psí kusy – benefiční koncert pro Helppes
Děkujeme za uspořádání benefičního koncertu ve prospěch naší organizace, který už podruhé zorganizovala společnost Lu & Ma, tentokrát ve spolupráci s klubem Modrá Vopice.
16. 6. Mistrovství ČR ve výkonu asistenčních a vodicích psů 2012
23. 6. Ladronka dětem
23. 6. IV. MDA RIDE – benefiční jízda na pomoc lidem se svalovou dystrofií
27. 6. Přednáška a ukázky pro sedlářské učiliště
26. 6. Natáčení pro německou ARD TV
27. – 28. 6. ACTIVE 24, s.r.o. – firemní dobrovolnictví pro Helppes
28. 6. Návštěva malé Verunky s rodiči za jejím budoucím psím pomocníkem Benem
6. 7. Natáčení pro TV Pohoda
17. 7. Natáčení pro TV Prima
17. – 26. 8. Rekondičně-integrační pobyt majitelů psích pomocníků, rekreační středisko Poslův mlýn, Doksy

ACTIVE24 byli skutečně aktivní

Společnost ACTIVE 24 je přední evropský poskytovatel hostingových služeb. Společnost nabízí kompletní a efektivní řešení pro internet, přičemž kombinuje dostupné a standardizované produkty a výjimečně přátelský přístup. Zaměstnanci firmy ACTIVE 24 s. r. o. nám – v rámci firemního dobrovolnického dne – skutečně moc a moc pomohli. Bez jejich pomoci bychom betonovali ještě dneska...
Děkujeme !!!

Přátelé,
to je z letošního třetího čísla Helppsíka všechno. Přejeme vám krásné dny a pevné zdraví vám i vašim pejskům. Mějte se všichni moc hezky a zanedlouho nad stránkami Helppsíka opět nashledanou.

Váš Helppsík

Helppsík – bulletin pro příznivce asistenčních psů. Redakce Zuzana Trankovská ml., grafické zpracování Bohdan Bezvoda, fotografie archiv o. s. Helppes.